

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201340
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220201340.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: R. C.Á., M.. XX.XX.XXXX, Q. A. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 3 165,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 736,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 736,65 Eur od 29.12.2017 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške po 40,- Eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci nadobudnutia právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej 72,90 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 29.07.2020 sa pôvodne právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a. s. (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 3 165,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od 29.12.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok (ďalej tiež aj len „veriteľ“) uzavrel dňa 15.02.2017 so žalovanou „... zmluvu o pôžičke č. 6251265/8520502520 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód)“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku v sume 3 000,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 120-tich mesačných splátkach v sume po 52,67 Eur a to až do zaplatenia celkovej sumy pôžičky 6 320,40 Eur (120 x 52,67). Pôvodný žalobca v žalobe uviedol, že keďže si žalovaná cit. „... svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve...“ nesplnila, veriteľ ju listom z 26.10.2017 označeným ako predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote a súčasne žalovanú upozornil na možnosť zosplatnenia celej pôžičky (úveru). Keďže žalovaná ani v dodatočne jej poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, veriteľ 19.12.2017 úver zosplatnil, o čom informoval žalovanú listom z 23.12.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ s tým, že pôvodný žalobca v žalobe uviedol cit. „Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehote na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehote.“ Pôvodný žalobca v žalobe tiež uviedol, že ku dňu

podania žaloby žalovaná z jej poskytnutej pôžičky splatila už sumu 263,35 Eur, pričom cit. „Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3 165,50 Eur.“

3. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby si pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) odvodil z predloženej kópie notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017, v zmysle ktorej došlo k zrušeniu obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné námestie 12, Kežmarok (t.j. veriteľ), bez likvidácie a to jej rozdelením a zlúčením s nástupníckymi obchodnými spoločnosťami: Všeobecná úverová banka a. s. IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava (t.j. pôvodný žalobca) a VÚB Leasing, a.s., IČO: 31 318 045, Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Účinky splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti nastávajú jeho zápisom do obchodného registra (§ 69a ods. 1 Obchodného zákonníka). V obchodnom registri sa výmaz zanikajúcej spoločnosti a zápis rozdelenia spoločnosti zlúčením pri nástupníckej spoločnosti vykoná k tomu istému dňu (§ 69a ods. 2 Obchodného zákonníka), pričom týmto dňom je v danej veci 01.01.2018. Spôsob rozdelenia imania veriteľa bol potom bližšie určený v projekte rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý 11.12.2017 medzi veriteľom, pôvodným žalobcom (VÚB a.s.) a VÚB Leasing vo forme notárskej zápisnice, ktorý je uložený v registri 10 OpP/4/2018 tunajšieho súdu (ďalej len „projekt rozdelenia“). Z tohto projektu rozdelenia je zrejmé, že imanie, s ktorým bola spojená aj pohľadávka prejednávaná v tejto veci, prešla na nástupnícku spoločnosť (t.j. na pôvodného žalobcu), čím sa táto stala právnym nástupcom veriteľa k 01.01.2018.

4. Keďže žalovaná ani po zosplatnení úveru tento neplatila, pôvodný žalobca potom, ako na neho v zmysle postupu popísaného v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia prešla pohľadávka pôvodného veriteľa, sa tejto pohľadávky voči žalovanej domáha podanou žalobou, pričom si uplatnil nárok na zaplatenie jednako žalovanou neuhradených splátok pôžičky splatných do jej celkového zosplatnenia, ako aj úhrady sumy pôžičky po jej zosplatnení všetko celkovo v sume 3 428,85 Eur, ako aj nákladov na vymoženie tejto pohľadávky v sume 0,- Eur, po odpočítaní sumy 263,35 Eur, ktorú sumu z pôžičky do podania žaloby žalovaná už splatila, takže pôvodný žalobca sa tak žalobou domáhal zaplatenia sumy 3 165,50 Eur ($3\,428,85 + 0 - 263,35$) spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 29.12.2017, t.j., cit. „...od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti...“ do zaplatenia, pričom žalobca tiež uviedol, že podanou žalobou sa voči žalovanej nedomáha zaplatenia v úverovej zmluve dojednanej zmluvnej pokuty v sume 366,13 Eur.

5. Prílohou žaloby boli: notárska zápisnica N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017; „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ z 15.02.2017; „Predžalobná upomienka“ z 26.10.2017; „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ z 23.12.2017 a prehľad splátok a úhrad z úverového účtu žalovanej.

6. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 14.09.2020, avšak žalovaná ostala v konaní pasívnou a k žalobe sa písomne nevyjadřila.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 11.02.2021 pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) oznámil okresnému súdu, že na základe „Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok“ uzavretej medzi ním (Všeobecná úverová banka a. s.) a žalobcom (Intrum Slovakia s.r.o.), uloženej registri okresného súdu pod sp. zn. 1OpP 2/2018 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z právneho predchodcu žalobcu (postupca, pôvodný žalobca) na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca, postupník), ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom z 03.02.2021, pričom v tejto súvislosti pôvodný žalobca navrhol, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá s týmto postupom vyjadřila svoj súhlas.

8. Okresný súd uznesením č.k. 8 Csp 59/2020-85 zo 17.02.2021 (právoplatné 18.03.2021) pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka a. s.) a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. (žalobca).

9. Na pojednávanie nariadené na 14.05.2021 sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 07.05.2021 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania so súhlasom vec prejednať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, pričom na pojednávaní prítomná žalovaná uviedla, že úver si brala v čase, keď

ešte žil jej manžel a brali si ho za účelom opravy svojho príbytku, pristavili si izby k bývaniu jej matky, pretože na ich dome im spadla strecha. Žalovaná, dokiaľ pracovala, úver splácala, avšak potom zomrel jej manžel, takže sa stala vdovou s tromi deťmi, z ktorých dve sú plnoleté a najmladší 14 ročný syn byva s ňou, jej príjem pozostáva zo sirotského a z prídavkov na dieťa, celkovo v sume 173.- Eur. V minulosti vykonávala aj aktivačné práce, o ktoré sa bude zaujímať aj teraz, aby si privyrobila. Je si vedomá svojej podližnosti, avšak túto nemôže zaplatiť naraz, vcelku, ale v splátkach po 40,- Eur mesačne k 25. dňu v mesiaci, keďže uvedenú sumu dostáva až 18. v mesiaci. Po dohovore súdu sa žalovaná vyjadрила, že sa bude snažiť o privyrobienie si aktivačnými prácami a tiež sa bude zaujímať o to, či nemá nárok na vdovský dôchodok alebo o dávku v hmotnej núdzi.

10. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise, ako aj vyjadreniami sporových strán zistil tento skutkový stav.

11. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. (veriteľ) uzavrela so žalovanou 15.02.2017 „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku (úver) v sume 3 000,- Eur. Sumu pôžičky sa žalovaná zaviazala splácať v 120-tich splátkach po 52,67 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20.03.2017, s termínom jej konečnej splatnosti k 20.02.2027 a s dobou trvania cit. „... do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.“ Celkové náklady, ktoré mala žalovaná za pôžičku (úver) zaplatiť predstavovala suma 3 320,40 Eur a celkovo tak mala žalovaná zaplatiť sumu 6 320,40 Eur (3 000 - istina pôžičky + 3 320,40 - náklady), pri RPMN 18,71 %, priemernej RPMN 13,89 % a pri ročnej úrokovej sadzbe 18,72 %.

12. V zmluvnom dojednaní bodu 10. úverovej zmluvy označenom ako cit. „Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta“ a v jeho podbode 10.2. označenom ako cit. „Vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky“, sa zmluvné strany dohodli, že ak žalovaná (dlžník) nebude jej poskytnutú pôžičku splácať riadne a včas a bude v omeškani so splatením niektorej splátky pod dobu viac ako 3 mesiace, veriteľ bude za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka oprávnený pôžičku (úver) zosplatiť.

13. Listom označeným ako „Predžalobná upomienka“ z 26.10.2017 veriteľ upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním splátok pôžičky s aktuálnym nedoplatkom na splátkach aktuálne ku dňu upomienky v sume 158,01 Eur s tým, že cit.: „...ak do 05.12.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 08/2017 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“ (upomienka bola žalovanej doručená 02.11.2017), k zosplateniu ktorého napokon veriteľ pristúpil a úver zosplatil k 19.12.2017, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom z 23.12.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.“, ktorým žalovanej oznámil, že tak ako ju bol upozornil v predžalobnej upomienke, pristúpil k zosplateniu celého úveru s tým, že ku dňu tohto oznámenia predstavovala celková dlžná suma vrátane príslušenstva sumu 3 165,91 Eur.

14. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej uvedených v jej úverovom účte, mal okresný súd za preukázané, že žalovaná urobila na splatenie pôžičky celkovo 5 úhrad v sume po 52,67 Eur, takže žalovaná týmito splátkami splatila celkovo sumu 263,35 Eur (5 x 52,67).

15. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

16. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.“

17. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.“

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

19. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

22. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

23. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

24. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.“

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.“

27. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.“

28. Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Dohľad nad dodržiavaním povinností veriteľa podľa tohto zákona vykonáva Národná banka Slovenska podľa osobitného predpisu, ak odseky 2 až 10 neustanovujú inak.“

29. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom (ako právnym nástupcom po pôvodnom veriteľovi, pozn.) a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaná pri jej uzatváraní vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver (pôžička) poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

30. Na základe preskúmanej úverovej zmluvy, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver (pôžičku) a žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá

medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

31. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

32. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

33. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve v prvom rade absentuje zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, podľa okresného súdu túto náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (v danom prípade 20.02.2027), a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu. Okrem toho, podľa okresného súdu údaj o dobe trvania úverovej zmluvy nie je možné stotožňovať ani s údajom o počte splátok (v danom prípade 120 splátok), ktorými mala žalovaná jej poskytnutú pôžičku žalobcovi splatiť a to v uvedenom kontexte podľa okresného súdu už aj len z dôvodu, že aj v tomto prípade, ak by tomu tak bolo (t.j. žeby tieto pojmy bolo možné stotožniť, pozn.), tak zákonodarca by logicky nevyžadoval uvedenie oboch týchto parametrov úveru v úverovej zmluve osve [počet splátok - cit. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch; doba trvania - cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale uspokojil by sa iba s uvedením jedného z nich. Avšak práve v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľsko - dodávateľskom vzťahu, v záujme neponechať spotrebiteľa, aby si sám pracne z dodávateľom uvedených údajov úveru sám vypočítaval jeho iné parametre, zákonodarca vyslovene vyžaduje, aby v úverovej zmluve bola uvedená tak doba trvania úverového vzťahu ako aj počet splátok. V tomto smere podľa okresného súdu sa nejedná len o vec výkladu aplikovanej právnej normy, ale ide o explicitne (jasne a presne) formulovaný zákonný imperatív ohľadne náležitosti úverovej zmluvy, ktorého porušenie je explicitne sankcionované zákonom predvídaným spôsobom a to bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. A ak by aj bol žalobca (dodávateľ) toho názoru, že sa jedná o vec výkladu cit. § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch (okresný súd tento názor nezdieľa, pozn.), tak aj v tomto prípade by platilo, a to opäť v záujme ochrany spotrebiteľa, v spotrebiteľských vzťahoch univerzálne zákonodarcom v cit. § 54 ods. 2 OZ proklamované výkladové pravidlo, podľa ktorého v prípade pochybností o obsahu úverových zmlúv je vždy uprednostnený výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Okresný súd je tiež názoru, že zodpovednosť žalobcu za nerešpektovanie zákonného imperatívu na explicitný obsah úverovej zmluvy, podľa ktorého musí byť v nej uvedený nie len údaj o počte splátok [§ 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch], ale aj údaj o dobe trvania

úverového vzťahu [§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch], by nebolo možné prenášať ani na plecia spotrebiteľa (žalovanej) s odvolávaním sa na jeho/jej matematické zručnosti a vyspelosť, pretože žalobca (dodávateľ), ktorý podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov musí mať na zreteli nielen rôznorodosť svojej klientely z hľadiska jej zručnosti a vyspelosti, ale aj okolnosti za ktorých spotrebiteľia o úver žiadajú, potrebujú a chcú, pričom častokrát za týchto okolností aj seba viac vyspelý spotrebiteľ stráca ostražitosť a pozornosť k tomu, aby svojim „zodpovedným“ prístupom mal ešte nahrádzať povinnosti dodávateľa a pracne hľadať, domýšľať si, či vypočítavať si parametre úveru, ktorých umiestnenie v úverovej zmluve, zákonodarca majú už všetko toto na zreteli, už explicitne (obligatórne) zákonne vyžaduje a aj zákonom predvídaným spôsobom sankcionuje.

34. Na tomto mieste okresný súd uvádza, že keďže absencia, čo už i len jednej zákonnej náležitosti v úverovej zmluve v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, odôvodňuje legitímne prijať záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, by už nebolo azda ani potrebným zaoberať sa ďalšími dôvodmi, pre ktoré okresný súd dotknutý úverový vzťah medzi žalobcom a žalovanou za taký vyhodnotil, avšak z dôvodu presvedčivosti svojho odôvodnenia sa okresný súd venoval aj ďalším týmto dôvodom.

35. Podľa okresného súdu v úverovej zmluve z 15.02.2017 absentuje aj údaj podľa cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie „referenčnej úrokovej sadzby“, na ktorú by bola naviazaná výška úrokovej sadzby (18,72 %) spotrebiteľského úveru.

36. Okresný súd poukazuje aj na ďalší nedostatok úverovej zmluvy a to, že v úverovej zmluve absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých (opísanie vzorca na jej výpočet zo zákona v tomto smere nepostačuje, ak navyše v tomto vzorci nie sú dosadené premenné k jej výpočtu v tomto konkrétnom prípade použité). RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. k), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzatvorenia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i), j) a l) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne

aj podľa písmena k) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Nad rámec okresný súd pre úplnosť veci len dodáva, že v tomto smere nepostačuje ani to, ak by sa predmetný výpočet RPMN nachádzal v samostatnom dokumente označenom ako „Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, pretože sa jedná iba o predzmluvný formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý však veriteľa (dodávateľa) nezbavuje povinnosti predmetnú náležitosť uviesť aj v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje zákonná dikcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovenie vyžaduje, aby táto náležitosť bola obligatórnou náležitosťou bezprostredne spotrebiteľskej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí.

37. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva z 15.02.2017 neobsahuje náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. f), i) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver (pôžička) poskytnutý žalovanej na základe tejto úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol.

38. Z dôvodu záveru, že úver (pôžička) je bezúročný a bezpoplatkový, sa všetky žalovanou učené platby započítali v prospech splatenia istiny jej poskytnutej pôžičky, pričom žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 3 000,- Eur a do jej zosplatenia žalovaná zaplatila v prospech jej splatenia už sumu 263,35 Eur, teda rozdiel predstavuje suma 2 736,65 Eur (3 000 - 263,35), ktorú sumu okresný súd priznal žalobcovi voči žalovanej, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

39. Pre úplnosť veci, okresný súd ešte dopĺňa, že v úverovej zmluve dohodnutý úrok z úveru vo výške 18,72 % ročne, nemožno považovať za úrok, ktorý by bol v súlade dobrými mravmi a to jednako už aj z dôvodu, že kvôli tomuto úroku, suma o ktorú mala žalobkyňa jej poskytnutý úver (3 000,- Eur) preplatiť a to sumou 3 320,40 Eur, predstavuje viac ako 100 % navýšenie oproti žalovanej poskytnutej sume istiny úveru (3 000,- Eur) a jednako už aj z dôvodu, že v čase, keď bol žalovanej úver žalobcom resp. jeho právnym predchodcom poskytnutý, banky poskytovali v obdobných prípadoch úvery priemerne pri úrokovej sadzbe 9,17 %, t.j. v danom prípade dojednaný úrok prevyšuje ten priemerný o viac ako dvojnásobok, t.j. dojednaný úrok vysoko prevyšuje sadzby úrokov pri úveroch poskytovaných v čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy medzi klientmi a bankami. Takéto navýšenie neodôvodňuje ani skutočnosť, že predchodca žalobcu bol nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa stával veriteľom tých klientov, ktorí nepochodili so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia. Predchodca žalobcu však v postavení dodávateľa poskytoval spotrebiteľské úvery nebankovým spôsobom, čo predpokladá, že v rámci predmetu tejto svojej podnikateľskej činnosti mal byť znalým právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi ohľadne náležitostí právnych úkonov a že bude konať s odbornou starostlivosťou a dodržiavať tieto požadované náležitosti právneho úkonu a nebude konať v rozpore s dobrými mravmi (tzv. prezumcia znalosti práva). V danom prípade v súlade s judikatúrou (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/112/2014 z 18.12.2014) je možné síce konštatovať, že úrok, ktorý by aj prevyšoval jeho priemernú výšku v rozhodnom čase, by síce mohol byť akceptovateľný, ale len za predpokladu, žeby dodávateľ preukázal, z akého dôvodu navrhol úrok v určitej výške a či konkrétne okolnosti prípadu a situácia spotrebiteľa boli takého charakteru (napríklad také rizikové), že vyžadovali stanovenie určitej úrokovej sadzby, avšak pokiaľ v tomto smere nebudú preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce iný záver a teda žalobca žiadne takéto okolnosti netvrdí, možno mať za to, že úver s úrokovou sadzbou v dôsledku ktorej odplata za úver prevyšuje poskytnutú istinu úveru o viac ako 100 % je v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené, okresný súd aj v tomto prípade, keďže žalobcom nebola preukázaná potreba v okolnostiach veci navyšovať úrokovú sadzu, považuje tento úrok za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, t.j. jeho dojednanie v tejto výške je neprijateľnou podmienkou a teda neplatné, preto má okresný súd za to, že v úverovej zmluve absentuje jeho uvedenie tak, ako to požaduje cit. § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 17Co/313/2010 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove

sp. zn. 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 úroky vo výške 60 % a ďalšie napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/26/2011; Krajský súd v Prešove sp. zn. 8Co/116/2014 a pod.). Úrok z úveru je jedným z podstatných znakov definujúcich úverovú zmluvu a keďže okresný súd má za to, že dojednanie o ňom v danom prípade absentuje, t.j. absentuje dojednanie o podstatnej náležitosti úverovej zmluvy, ktorej časť od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, bolo by možné uzavrieť, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 3 ods. 1 OZ, a z tohto dôvodu, by nastal medzi účastníkmi úverovej zmluvy režim bezdôvodného obohatenia podľa cit. § 451 a nasl. OZ, t.j. v ktorom dôsledku by si boli žalobca a žalovaná povinní navzájom vydať iba to, čo si navzájom na základe úverovej zmluvy plnili bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, t.j. žalovaná by bola aj v tomto prípade povinná vrátiť žalobcovi iba sumu, ktorú si od neho požičala po odpočítaní toho, čo mu už vrátila, takže by mu bola povinná vrátiť 2 736,65 Eur (3 000 - 263,35), čo je identický záver ako pri okresným súdom už vyššie konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

40. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

41. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

42. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu omeškania „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

43. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaná sa so splnením svojho záväzku dostala do omeškania, preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Okresný súd preto priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 736,65 Eur počnúc od 29.12.2017 (t.j. šiesty deň po oznámení o zosplatnení úveru) do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobu zamietol.

44. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.“

45. Vzhľadom na nie zanedbateľnú výšku sumy, k zaplateniu ktorej okresný súd žalovanú zaviazal, ako aj so zohľadnením skutočnosti, že predmetný spotrebiteľský úver si žalovaná brala od právneho predchodcu žalobcu ešte v čase, kedy žil jej manžel a s ktorým spoločne znášali náklady na domácnosť, ako aj na splácanie ich podližností, ktoré aj riadne splácali, avšak teraz keď je žalovaná vdovou, musí všetky tieto náklady znášať sama žalovaná, ktorej mesačný príjem ako matky starajúcej sa podľa jej vyjadrenia ešte o jedno neplnoleté dieťa je iba 173,- Eur, okresný súd, ktorého cieľom nie je vyrábať zo žalovanej bezdomovca, v záujme reálnej vykonateľnosti rozhodnutia bez potreby jednako stresovania žalovanej, ako aj samozrejme s prihliadnutím na záujem žalobcu na navrátenie mu ním poskytnutých prostriedkov v reálnom čase, ktorých zmluvný vzťah by aj tak pri riadnom splácaní úveru mal podľa úverovej zmluvy trvanie do roku 2027, mal okresný súd s prihliadnutím na všeobecnú zásadu spravodlivosti za to, že je dôvodné povoliť žalovanej splácanie dlhu v pre ňu primeraných splátkach vo výške po 40,- Eur mesačne so splatnosťou k 25. dňu v mesiaci, pri ktorom splácaní by mal žalobca návratnosť ním poskytnutých finančných prostriedkov za cca nie celých 6 rokov (r. 2027) s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Na ochranu žalobcu slúži teda strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

49. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 3 165,50 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 2 736,65 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 86,45 % a neúspech v rozsahu 13,55 %, pričom rozsahu neúspechu žalobcu korešponduje na druhej strane úspech žalovanej a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,90 % (86,45 % - 13,55 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.